

МАЛЯТКО

Журнал ЦК ЛКСМУ для дошкільнят № 5 травень 1968
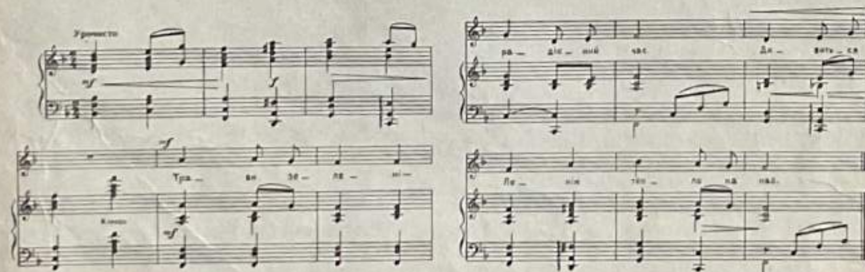
Вірш Тетяни ВОЛГІНОЇ

РІДНИЙ ПОРТРЕТ

Трави зелені—
Радісний час.
Дивиться Ленін
Тепло на нас.
Очі примружив—
Нас він стріча.
Любимо дуже
Ми Ілліча.

Музика Аркадія ФІЛІПЕНКА

Написав Василь ВІТКА

КАРУСЕЛЬ

Карусель чекає нас,
Але нам обідать час.

Запишу в команду нашу
Таню, Борю, Ваню, Сашу...

Хто салат з'їсть за обідом —
Той на олені поїде.

Хто лиш кашу їсти буде —
Хай сідає на верблюда.

А хто кашу і компот —
Тих візьму я в самольот.

Хто з'їсть кашу, суп, котлету —
Тих запрошую в ракету...

Закінчивсь обіду час —
Карусель чекає нас.

Малюнки Віктора КАВУНА

Переклав з білоруської Андрій М'ЯСТКІВСЬКИЙ

Розповів Микола ТИХОНОВ

Малюнок Олександра МІКОРИ

РОЗУМНИЙ ТАНК

Танк, що ним командував товариш Загорулько, любив, аби його доглядали, чистили, мили, протирали кожен гвинтик і водили на далекі прогулянки в поле.

Танкові товариша Загорулька дуже подобалось на війні рвати колючий дріт. Під'їде Загорулько до самісінького дроту, зачепить його якорем та й дасть задній хід. Танк аж пирхне від задоволення і потягне за собою цілу купу кілків. А дріт, наче павутиння, здійметься в повітря і порветься на шматки. Піхоті путь вільна. Трапиться прямовисна стіна — Загорулько, наче коня, поставить танк дибки, і танк лізе, затамувавши подих, а як перевалить через стіну, так зафурчить з радощів, що Загорулько мимоволі всміхається своєму другові.

От якось прийшов танк на берег маленької річки. Вороги укріпили тут кожен горбок, пристріляли кожен кущ. І почався тут бій. Вороги смалили, як скажені. Начебто хотіли сказати: «А, це ти наші дроти рвав, по наших стінах лазив, — ось тобі за це!» Та влучити в танк ніяк не могли.

Танк ходив уздовж річки, трощив ворожі гнізда. І раптом наскочив на велику міну, що зветься «фугас». Фугас вибухнув, наче хто вдарив важким кулаком знизу по танкові.

Танк зупинився. Дивиться Загорулько — всі живі, все в порядку. Танк цілий, але раптом запахло в ньому якось-то неприємно й гаряче стало, ніби в печі. Це спалахнув бензин.

Гуляє по танкові гострий дим, виїдає очі, дихати важко стало... Залишатися в танку — живцем згориш. А снаряди вибухають навколо танка, осколки дзвякають об стінки. Стоїть танк, як герой, і ніби питається в Загорулька: «Що ж його робити далі?»

А що тут вдієш? Треба з танка вилазити. Наказав Загорулько забрати гранати й кулемети і йти геть.

Виліз — навкруги дим, а з танка вогонь сапотить. Подивився на свого друга командир. «Ех, добрячий був танк! Вночі ми його, звісно, до себе перетягнемо з поля бою, але й зараз лишати його шкода!»

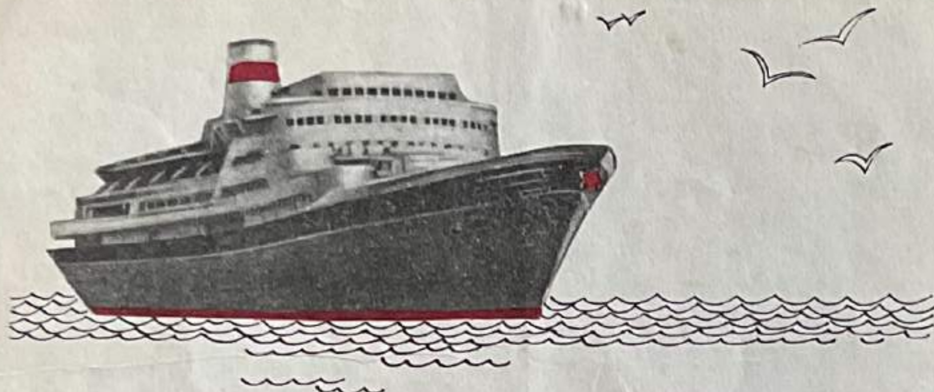
Подивився ще раз — цілий танк, тільки всередині все палає. І раптом збагнув Загорулько, що робити. Поставив танк на задню швидкість, дав повний газ — і геть від нього. Танк крекнув і сам собі, без людей, пішов заднім ходом до своєї піхоти.

Загорулько з усією командою простував перед ним. Танк увесь палахкотів вогнем і, прикриваючи собою команду, йшов та йшов, не зважаючи на снаряди, що вибухали навкруги. Інколи він буркотів, коли якийсь сліпий осколок чіпав його. Інколи він приминав шматки колючого дроту, ніби казав: «Ти ще тут під ногами плутаєшся!»

І йшов далі, грізний та гордий, а полум'я шаленіло у нього всередині. Так він і прийшов до нашої піхоти, а з ним прийшла й команда із Загорульком на чолі. Пожежу погасили й танк відправили на ремонт, а Загорулькові дали інший.

Та коли танк тягли на буксирі і сніг сипався на його почорнілі боки, Загорулько стежив за ним вдячним поглядом, поки він не зник з очей.

Переклала з російської Наталя ЗАБІЛА

Вірш Леоніда ПЕРВОМАЙСЬКОГО

Малював Едуард КОЛЕСОВ

КОРАБЕЛЬ

В теплій сонячній калюжці
Тоне білий корабель...
Що ж ти, юний капітане,
Не провів його між скель?

У прозорій цій калюжці
Ні вітрів нема, ні хвиль,
Корабель свій, капітане,
Ти врятуєш без зусиль.

Прийде час — і ти морями
Поведеш атомохід,
Де сніги, пурга, тороси,
Де мороз і вічний лід.

Хай тебе шторми не зломлять,
Не зіб'є з путі туман!
Будь сміливий, будь відважний,
Мій маленький капітан!

Вірш Івана НЕХОДИ

ПІВНИК

Хто це пісеньку таку
Нам співа: «Ку-ку-рі-ку»?
Це наш півник-співунець,
Золотий гребінець.
Це він будить так діток,
Щоб вставали,
Не проспали,
Не спізнились в дитсадок.

Малюнок Єлизавети МИРОНОВОЇ

ДІК БЕРЕ СЛІД

1. Тривога! Підступний ворог порушив радянський кордон. П'ять прикордонників, прихопивши вівчарку Діка, скочили в машину, швидко дісталися місця події, розбіглись урізнобіч.

2. — Шукай слід! — наказав Дікові сержант Микола Войтенко.
Вівчарка почала обнюхувати землю. Напнула повід.

3. Не зупиняючись, вони пробігли кілька кілометрів. Раптом Дік загарчав, стрибнув уперед. За великим каменем прикордонник побачив невідомого.

4. — Стій! Руки вгору! — крикнув він, але спіткнувся і впав.

5. Невідомий блискавично вихопив ножа, кинувся до Войтенка.

6. Та в цю мить Дік вп'явся ворогові в руку зубами. Так Микола Войтенко і Дік затримали ще одного шпигуна.

Малював Анатолій ПАЛИВОДА

Малював Валерій СЕГЕДА

ЛИСИЧКА СУДДЯ

Народна казка

Двоє котиків десь-то добули собі грудочку сиру і стали раду радити, як її краще поділити, щоб ні тому, ні тому кривди не було.

Один котик і каже:

— Давай поділимо оттак, упоперек!

А другий каже:

— Ні, поділимо краще поздовж!

Заперечались вони.

Коли це біжить лисичка. Побачила котиків з грудочкою сиру, зупинилася та й питає:

— А що тут у вас таке?

Та й над'їла від нього трошки.

— А тепер, — каже, — оцей більший, треба і його підрівняти, щоб по правді було!

І знову над'їла.

Так вона рівняла, рівняла то ту, то ту половинку, аж поки від них лишилися зовсім маленькі шматочки.

— Не знаємо, як нам краще поділитися, — кажуть котики.

— Е, — каже лисичка, — цьому можна легко зарадити. Ось дайте, я поділю.

Котики й оддали їй сир. Лисичка розламала грудочку, а далі й каже:

— Ні, цей ось шматочок більший.

— Ну, — каже лисичка, — оце тепер уже зовсім порівну кожному, хоч і на ваги покладіть!

— Так то так, — кажуть котики, — але за що ти стільки нашого сиру з'їла?

— Як то за що? — одказала лисичка. — За те, що поділила.

КАЛИНЧЧИНЕ ВІКОНЦЕ

Прийшли до Мухи-Цокотухи гості...

Коли це гульк — прилетів...

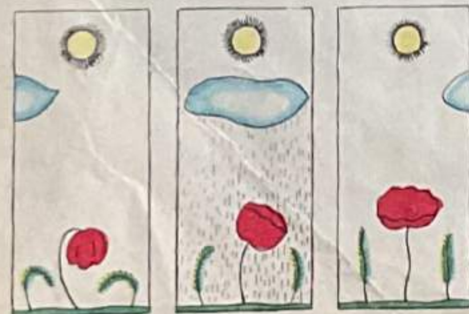

Гості й поховалися...

Ану, хто швидше відшукає їх.

Чому звеселилася маківка!

Сиділи Малятко з Гавчиком і дивились цікаву циркову виставу.

Розкажи, що сталося далі.

Весна принесла і тепло, і зелень, і пташиний спів. Хто знає, які це квіти!

А пташки, що до нас прилетіли, як називаються!

Малювали Наталя ГРУДИНСЬКА, Анатолій ВАСИЛЕНКО, Любов ГРИГОРЬЄВА, Валерія СПИРИДОНОВА.

15-28

До моїх улюблених казок художниця Інна Шатилова зробила малюнки. Ви, друзі, згадали ці казки!
Напишіть мені.

МАЛЯТКО

Індекс 74304

Обкладинка Олега ЖИВОТКОВА

Макет Олександра МІКОРИ

«МАЛЮТКА»

Журнал
ЦК ЛКСМУ
для детей
дошкольного возраста
(на украинском языке)

Рік видання дев'ятий № 5 (101)
Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Телефони 24-33-81, 24-72-01, 25-50-61
Рукописи не повертаються. Ціна 15 коп.
Підписано до друку 3.IV. 68 р. Зам. 01093
Друк. арк. 1. Умовн. друк. арк. 1,96
Папір 84×108/16. Тираж 550.000 прим.

Адреса редакції: Київ, Пушкінська, 28.

Видавництво і комбінат друку «Радянська Україна». Київ, Брест-Литовський проспект, 94.